

OSKARŻAJĄCY (5) *part praes act*

o prawdopodobnie jasne (tak w oskarżać); pierwsze a pochylone, drugie jasne.

sg m N oskarżający (1) [zapis: -i]. ◇ D oskarżając(e)mu (2). ◇ pl A subst oskarżając(e) (2).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. oskarżyć.

1. Zarzucający coś złego, przypisujący komuś winę; *accusans* Vulg [w tym: co (2)] (3) :

W połączeniu szeregowym (1): Ięzik oftro á grubo łowa wymawiaiąci znamio(nuie) aczkolwie bacznego j rozumnego, wżakoż taki człowiek bywa pyfznyi, nłze [lege: insze] wzgardzaiąci/ nie miłofierny ofkarżaiąci y chciwy ku nowinam. *GlabGad* 03.

W przeciwstawieniach: »oskarżający ... broniący się, wymawiający« (2): *WujNT Rom* 2/15; *SkarKazSej* 696b. Cf *W przen*.

W przen (2) : gdy im [poganom] wełpołek funnienie ich połwiadcza/ y myśli miedzy łobą różne ábo ie ofkarżaiące/ ábo też wymawiaiące *WujNT Rom* 2/15; Y vkázuią [poganie] vczynki práwne piłáne na łercách łwoich/ gdy im funnienie łwiádectwo dáie/ y myśli oskarżaiące y broniące łię. *SkarKaz* 696b.

2. *praw.* Zanoszący na kogoś skargę do Sądu, pozywający kogoś; *delator* *Modrz* [w funkcji rzeczownika] (2) : A ták/ ná Páná to włásnie należy/ y niekochác łię w ofkarżaniu/ y niedáwác ofkarżaiącemu wiary pirwey/ niźli łię wżytkiego dowiefz/ coby też ná to druga łtroná odpowiefźieć mogła. *ModrzBaz* 21, 21.

Synonimy: 1. potępiający, winujący; 2. *delator*, pozywający.

Cf **OSKARŻAĆ**